

ne bi kupovali, prodavali ili prevozili ostala dalmatinska vina u područje poluotoka Pelješa i otoka Lastova. U protivnom slučaju, osim obične kazne, svaki je prekršitelj morao za svaki prijevoz zabranjenog vina platiti sto perpera i odležati neprekidno tri mjeseca u zatvoru. U stanovitim je prilikama dozvoljavalo veliko vijeće uvoz stranog vina. Tako na pr. veliko vijeće 29. listopada 1402. dopušta don Andriji, kapelanu Blata, da uveze iz Lastova dvadeset vitrija vina. U dokumentima korčulanskog arhiva spominje se Albanija kao uvozna zemlja korčulanskog vina, kamo su išli Korčulani ili stranci nastanjeni u Korčuli sa svojim lađama natovarenim vinom. Spominje se izvoz korčulanskog vina u Kotor, »sancta Maria de Roxa« i Budvu. Korčulansko se vino dosta izvozilo u Drijevo na Neretvi, a odatle valjda dalje u Bosnu. Dubrovačko malo vijeće dopušta 10. ožujka 1335. dubrovačkim domenikancima, da uvezu iz Korčule u Dubrovnik 150 kvinkvija vina za svoju porabu.

U Korčuli je bio vrlo važan kamenarski obrt, te se i kamen izvezio u velikim količinama iz Korčule, i to naročito u Dubrovnik. U novijoj redakciji statuta imamo poglavlje 95., koje govori o izvozu kamena. Tu se veli, da svaki, koji hoće izvesti kamena s područja otoka Korčule, bio domaći ili stranac, treba da to javi vladi i dâ zapisati u općinskoj kancelariji; svaki pak stranac, koji izvozi kamen, treba da za svaki teret kamen, koji iznosi sto modija soli, plati općini jedan zlatni dukat. Ipak ne znamo, da li je odredba toga poglavlja donesena prije ili poslije g. 1420. Iz Korčule se nije izvezio samo neizrađeni kamen, već i razni gotovi arhitektonski oblici kamena prema narudžbi. Tako su korčulanski kamenari i oni dubrovački nastanjeni u Korčuli izvozili između ostalog u Dubrovnik kamen i arhitektonski već izrađene komade za crkvu sv. Vlaha, crkvu domenikanaca, samostan Male braće, samostan sv. Marije, samostan i crkvu sv. Klare, samostan sv. Tome, samostan na Lokrumu i još za mnoge druge javne i privatne zgrade; iz Korčule se dobavljaio i kamen za popločavanje ulica Dubrovnika. Kamen se izvezio i u Ston. U ugovorima o dobavljanju kamena spominju se razne njegove vrste i obraća se naročita pažnja njegovoj dobroj kvaliteti. G. 1394. spominje se izvoz kamena u Šibenik, g. 1398. u Zadar, a nekoliko se puta izvezlo i u talijanski grad Ankonu.

Izvezilo se je također vapno, te je naročita carina bila udarena na taj proizvod. Izvezilo se u Dubrovnik.